

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος

Ε' Αντιπρόεδρος
Βουλευτής Αρκαδίας ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κ. Χατζηδάκη

ΘΕΜΑ: Θα σταματήσει η υποκρισία και η ανοχή της Κυβέρνησης στην αισχροκέρδεια των τραπεζών και θα λάβει επιτέλους μέτρα για τον περιορισμό της και τη φορολόγηση της όπως έκανε η Ισπανική Κυβέρνηση;

Την Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 2024 η Ισπανική Κυβέρνηση, παρόλο που στηρίζεται από μια εύθραυστη πολυκομματική πλειοψηφία του Ισπανικού Κοινοβουλίου, θέσπισε, την τροποποίηση και παράταση κατά τρία έτη και της έκτακτης φορολογίας των ουρανοκατέβατων κερδών του Ισπανικού τραπεζικού συστήματος, η εφαρμογή της οποίας έληγε στο τέλος του 2024. Σύμφωνα με τα σχετικά δημοσιεύματα ο νέος συντελεστής πρόσθετης φορολόγησης των τραπεζικών κερδών δεν θα είναι πλέον οριζόντιος 4,8%, για όλες τις τράπεζες, αλλά θα κυμαίνεται μεταξύ 1% και 7%, επί των καθαρών εσόδων από τόκους και προμήθειες των τραπεζών, με τη σχετική κλίμακα να βασίζεται στον κύκλο εργασιών και με τον ανώτατο συντελεστή 7% να εφαρμόζεται για τράπεζες στις οποίες ο ετήσιος τζίρος ξεπερνά τα 5 δισ. ευρώ.

Υπενθυμίζεται ότι η έκτακτη φορολόγηση των τραπεζικών υπερκερδών (ήδη από το 2022) από την Ισπανική Κυβέρνηση Συνασπισμού (με βασικό πυλώνα το Ισπανικό Σοσιαλιστικό Κόμμα) πραγματοποιήθηκε παρά το γεγονός ότι οι ισπανικές τράπεζες έχουν στους ισολογισμούς τους Αναβαλλόμενες Φορολογικές Απαιτήσεις (DTAs). Επιπλέον αντίστοιχη φορολόγηση έχουν θεσπίσει και η Κεντροδεξιά Κυβέρνηση της Τσεχίας (2023), η συντηρητική Κυβέρνηση της Ιταλίας (2023 όπου επίσης παρατηρούνται αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις στους Τραπεζικούς Ισολογισμούς) καθώς και η υπερσυντηρητική Κυβέρνηση της Ουγγαρίας (2022). Παράλληλα στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες έχουν θεσπιστεί μέτρα για τη στήριξη των κυρίως των δανειοληπτών στεγαστικών δανείων είτε με τη μορφή παγώματος της δόσεων, είτε μέσω επιδότησης δόσεων, είτε εγγυήσεων.

Τα τελευταία 3 χρόνια έχουν αποδειχτεί χρυσοφόρα και για το εγχώριο τραπεζικό σύστημα. Σύμφωνα με τα συνδυαστικά στοιχεία από τις Εκθέσεις Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας της Τράπεζας της Ελλάδος, το 2023 οι ελληνικές τράπεζες κατέγραψαν κέρδη προ φόρων 5,1 δισ. ευρώ και μετά από φόρους ύψους 3,8 δισ. ευρώ, ενώ το 2022 καταγράψανε κέρδη προ φόρων 4,1 δισ. ευρώ και μετά από φόρους ύψους 3,4 δισ. ευρώ. Το α' εξάμηνο του 2024 τα κέρδη προ φόρων ήταν ήδη 3 δισ. ευρώ και τα κέρδη μετά από φόρους ήδη 2,4 δισ. ευρώ.

Το ζήτημα των υπερκερδών και των πηγών τους το έχω θέσει επανειλημμένως μέσω Κοινοβουλευτικού Ελέγχου.

Τα συγκριτικά στοιχεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας καταδεικνύουν ότι η χώρα μας συνεχίζει να έχει από τα υψηλότερα επιτόκια στεγαστικών δανείων στην Ευρωζώνης (πάνω από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης) παρά το γεγονός ότι εφαρμόστηκαν τα οικειοθελή προγράμματα ανταμοιβής των τραπεζών για συνεπείς δανειολήπτες στεγαστικών δανείων με κυμαινόμενο επιτόκιο από τον Μάιο του 2023.

Αυτό σε ένα βαθμό οφείλεται ότι η απόφαση ήταν εξαιρετικά καθυστερημένη. Υπενθυμίζεται ότι ενώ η Κυβέρνηση απέρριπτε οποιαδήποτε παρέμβαση στα επιτόκια, προχώρησε σε αυτήν την πρωτοβουλία

για τα στεγαστικά δάνεια μαζί με τις τράπεζες ακριβώς έναν μήνα πριν τις εθνικές εκλογές του Μαΐου του 2023.

Αντίστοιχα και τα επιχειρηματικά επιτόκια έκαναν πολύ ψηλές πτήσεις σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρωζώνης πριν τον πλησιάσουνε.

Και όλα αυτά τη στιγμή μάλιστα που το ύψος των επιτοκίων καταθέσεων κατατάσσουν τη χώρα μας στην προτελευταία θέση ανάμεσα στις χώρες της Ευρωζώνης για τις καταθέσεις τόσο μιας μέρας όσο και συμφωνημένης διάρκειας.

Όμως η Κυβέρνηση σε αυτά τα ζητήματα επιλέγει, όπως αποτυπώθηκε στην υπ' αριθμ. 88556/25.6.2024 εκπρόθεσμη (και χορηγηθείσα μόνο κατόπιν της κατάθεσης της 1125/17.6.2025 επίκαιρης ερώτησης μου) απάντηση της στην υπ' αριθμ. 4638/9.5.2024 Ερώτηση μου να κρυφτεί πίσω από φύλλα συκής επικαλούμενη:

- Για τα τραπεζικά υπερκέρδη και για τα μερίσματα:
 - ότι τα κέρδη είναι δείγμα τραπεζικής ευρωστειάς αλλά και αποτέλεσμα υγιούς ανταγωνισμού όταν ο ίδιος ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος έχει παραδεχτεί ότι υπάρχουν ζητήματα ολιγοπωλιακής δομής και στον Τραπεζικό Κλάδο και όταν τα κέρδη των εγχώριων τραπεζών, είτε μετρούμενα ως απόδοση ιδίων κεφαλαίων (Return of Equity) είτε μετούμενα ως απόδοση στοιχείων ενεργητικού (Return on Assets), είναι πολύ πάνω από τον μέσο όρο των χωρών του SSM.
 - ότι τα μερίσματα που χορηγήθηκαν μετά από αποφάσεις του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού (SSM) παραλείποντας να αναφέρει το γεγονός ότι στην πράξη οι μέτοχοι των τραπεζών έχουν εισφέρει μόνο κλάσμα των κεφαλαίων των τραπεζών σε σχέση με αυτό που έχουν εισφέρει οι φορολογούμενοι.
- Για τα δανειακά επιτόκια:
 - την απόφαση χορήγησης της δυνατότητας και σε μη τραπεζικά ιδρύματα να δίνουν δάνεια, ενώ είναι οφθαλμοφανές ότι ακόμα και αν έχουν ξεκινήσει να χορηγούνται τέτοια δάνεια πως δεν θα έχουν κανένα αποτύπωμα στην πιστωτική πολιτική και στα επιτόκια.
 - τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος από τα οποία αποτυπώνεται ότι οι ελληνικές τράπεζες μετακύλησαν μέρος μόνο της αύξησης των βασικών επιτοκίων της ΕΚΤ στους δανειολήπτες ενώ βάσει των στοιχείων της ΕΚΤ τα επιτόκια στεγαστικών και επιχειρηματικών δανείων είναι πολύ υψηλότερα από ότι ο μέσος όρος των επιτοκίων των τραπεζών της Ευρωζώνης, και ενώ ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας (European Stability Mechanism - ESM) στην ετήσια έκθεση του, που δημοσιεύτηκε στις 20 Ιουνίου, αναφέρει ότι «*το επιτοκιακό περιθώριο στις ελληνικές τράπεζες διευρύνθηκαν σε ορισμένα από τα υψηλότερη στη ζώνη του ευρώ*».
- Για τις επιτόκια καταθέσεων:
 - την αφορολόγητη απόκτηση εντόκων γραμματίων του Δημοσίου ως εναλλακτική στις καταθέσεις, όταν πάνω από 7 στους δέκα Έλληνες το μέγιστο πόσο που βλέπουν στον τραπεζικό τους λογαριασμό τους μηνιαίως είναι τα 1.000€ ενώ και οι υπόλοιποι καταθέτες δεν θα προστάτευαν εν τέλει την αξία των χρημάτων του; από τον πληθωρισμό αν επιλέγανε τα επιτόκια των εντόκων.
- Για τις τραπεζικές προμήθειες:
 - την Απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού για τις εναρμονισμένες πρακτικές των Τραπεζών, η οποία όμως υπενθυμίζεται αφορούσε μόνο ένα είδος προμηθειών και μόνο την περίοδο έως το τέλος του 2019 δηλαδή πολύ πριν από την τριετία 2021- ά εξάμηνο 2024 τα καθαρά κέρδη από προμήθειες και χρεώσεις ξεπέρασαν αθροιστικά τα 6 δις ευρώ.
 - το σύστημα άμεσων πληρωμών IRIS το οποίο όμως δεν αποτελεί εναλλακτική για τους συναλλασσόμενους για τον μεγαλύτερο αριθμό συναλλαγών με τσουχτερές χρεώσεις.

- ο το ανώτατο όριο προμήθειας σε πληρωμές έως δέκα (10) ευρώ, που διενεργούνται με κάρτες, προς επαγγελματίες της «Μικρής Λιανικής» που θεσμοθετήθηκε όψιμα (Μάιος 2024) και μόνο για να σταματήσει η μαζική άρνηση των εμπόρων να διενεργούν τέτοιες συναλλαγές με επίκληση του κόστους της προμήθειας.
- ο την άποψη της Τράπεζας της Ελλάδος ότι τα καθαρά έσοδα από προμήθειες ως ποσοστό του ενεργητικού αν και έχουν αυξηθεί εξακολουθούν να υπολείπονται ελαφρώς από τον μέσο όρο των τραπεζικών ομίλων στη ζώνη του ευρώ, κάτι που είναι η μισή αλήθεια όπως σημείωσε σε άρθρο του στον Οικονομικό ταχυδρόμο, στις 26 Ιουνίου, ο έγκριτος οικονομικός συντάχτης κ. Ν. Φιλιππίδης στο οποίο επισήμανε ότι οι «ευρωπαϊκές τράπεζες αντλούν το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων από προμήθειες προϊόντων διαχείρισης περιουσίας. Κερδίζουν οι πελάτες τους και επ' αυτού μένει μια προμήθεια και για το τραπεζικό ίδρυμα που συνέβαλε στο θετικό αποτέλεσμα. Οι ελληνικές τράπεζες αντίθετα, δίνουν μηδέν επιτόκιο στις καταθέσεις και κερδίζουν από τις πληρωμές που κάνουν οι πελάτες τους, μέσω των δικτύων τους. Από τον λογαριασμό του ρεύματος ή τηλεφωνίας και από την κάρτα που θα χάσει ο πελάτης τους. Πρόκειται για υπηρεσίες που οι ευρωπαϊκές τράπεζες τις παρέχουν ως επί το πλείστον δωρεάν ή τις χρεώνουν ως μέρος ενός συνολικού πακέτου εξυπηρέτησης του πελάτη. Δουλεύουν και κερδίζουν. Δουλεύουν και κερδίζουν. Οι δικές μας δουλεύουν λιγότερο και θέλουν να κερδίζουν το ίδιο. Και όλοι εμείς οι πελάτες των τραπεζών, συνεχίζουμε να πληρώνουμε και να ζούμε ξανά και ξανά τις ίδιες υπουργικές προειδοποιήσεις, χωρίς να αλλάζει τίποτα...».
- Για την προστασία των ευάλωτων και υπερχρεωμένων δανειοληπτών:
 - ο τη θεσμοθέτηση, μόνο μετά από 5 έτη διακυβέρνησης, της αυτονόητης υποχρέωσης, να ενημερώνουν πλήρως και ηλεκτρονικά οι Εταιρειών Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (ΕΔΑΔΠ) τους δανειολήπτες για τις υποχρεώσεις τους.
 - ο και της επιτάχυνσης του εξωδικαστικού συμβιβασμού του οποίου όμως ο αριθμός των επιτυχών ρυθμίσεων και η συνολική αξία ρυθμισμένων οφειλών να είναι μόλις μια φλοίδα των σχετικών αιτήσεων ενώ είναι μάλλον πενιχρή η συμβολή του στη μείωση του ληξιπρόθεσμου ιδιωτικού χρέους (προς Τράπεζες, ΕΔΑΔΠ, Ασφαλιστικά Ταμεία και Δημόσιο) το οποίο φαίνεται να αυξάνεται σύμφωνα με τα στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Χρηματοπιστωτικού Τομέα και Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους.

Πέραν των ανωτέρω υπενθυμίζεται ότι η κερδοφορία του εγχώριου πιστωτικού συστήματος σε πολύ μεγάλο βαθμό εδράζεται στη στήριξη και επιδότηση από τον Έλληνα φορολογούμενο, αφού η Κυβέρνηση έχει θεσπίσει και δρομολογήσει:

- Το Πρόγραμμα Παροχής Εγγύησης σε Τιτλοποιήσεις Πιστωτικών Ιδρυμάτων "Ηρακλής" (ν.4649/2019) που είχε αγγίξει τα 19 δισ. ευρώ και τώρα κυμαίνεται κοντά στα 17 δισ. ευρώ που συνετέλεσε στη μεταφορά εκτός ισολογισμού των τραπεζών τα κόκκινα δάνεια σχεδόν 90 δισ. ευρώ. Στο πλαίσιο αυτό θεσμοθετήθηκε και η απόσχισης (hive down) ως εταιρικός μετασηματισμός που αξιοποιήθηκε από 3 από τις 4 συστημικές τράπεζες, καθώς η δραστική μείωση των μη εξυπηρετούμενων δανείων δεν μπορεί να γίνει χωρίς ζημιές οι οποίες θα ενεργοποιούσαν τις διατάξεις περί αναβαλλόμενου φόρου και θα τις υποχρέωναν σε αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου υπέρ του Δημοσίου. Μάλιστα τώρα σύμφωνα με δημοσιεύματα δεδομένου ότι έχει παρέλθει ο ανωτέρω κίνδυνος θα δρομολογηθούν αντίστροφες διαδικασίες συγχώνευσης μητρικών και θυγατρικών.
- Τη διοχέτευση αποκλειστικά μέσω των πιστωτικών ιδρυμάτων 16,7 δισ. ευρώ δάνεια προς επιχειρήσεις από τα 17,73 δισ. ευρώ δάνεια που αντλεί από τον μηχανισμό ανάκαμψης και ανθεκτικότητας και τα οποία χρηματοδοτούν με πολύ χαμηλό επιτόκιο (της τάξης του 2%) έως και το 50% επενδύσεων ιδιωτικών επιχειρήσεων (στα οποία τα ίδια κεφάλαια των επενδυτών είναι τουλάχιστον 20% και τα χορηγούμενα δάνεια από τις συμβεβλημένες εμπορικές τράπεζες τουλάχιστον 30%). Η επίδραση αυτών των δανείων είναι εμφανέστατα ανιχνεύσιμη στην πιστωτική πολιτική των τραπεζών προς τις ιδιωτικές επιχειρήσεις αφού όπως σημειώνει η ΤτΕ στον θετικό ρυθμός μεταβολής της χρηματοδότησης «συνέβαλε και η επιτάχυνση των εκταμιεύσεων τραπεζικών

δανείων που συνδέονται με το Μηχανισμό Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (RRF), η συμβολή των οποίων εκτιμάται σε 10% περίπου». Η χρηματοδότηση αυτή είναι επιπρόσθετη στη στήριξη της τραπεζικής χρηματοδότησης των επιχειρήσεων από ευρωπαϊκούς πόρους μέσω από τα προγράμματα ΤΕΠΙΧ και εγγυοδοσίας (αλλά και άλλων) της Ελληνικής Αναπτυξιακής Τράπεζας καθώς και των χρηματοδοτικών εργαλείων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Και όλα τα παραπάνω είναι επιπρόσθετες ενισχύσεις πέρα και πάνω από την:

- την αναβαλλόμενη φορολογία τους που ακόμα και τώρα είναι μεγάλο μέρος των κεφαλαίων τους [όπως αποτυπώνει η ΤτΕ τον Ιούνιο του 2024 οι οριστικές και εκκαθαρισμένες αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις ανέρχονταν σε 12,5 δισεκ. ευρώ, αντιπροσωπεύοντας το 41% των συνολικών εποπτικών ιδίων κεφαλαίων (από 44% το Δεκέμβριο του 2023) και το 50% των συνολικών κεφαλαίων κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 (CET1 Capital) (από 53% το Δεκέμβριο του 2023)].
- ότι το τραπεζικό σύστημα έχει ανακεφαλαιοποιηθεί κυρίως με δημόσιο χρήμα 3 φορές (και η Τράπεζα Πειραιώς μια τέταρτη με το σκανδαλώδη μηδενισμό των Cocos αξίας 2 δισ. ευρώ που διακρατούσε το ΤΧΣ το 2021) με το συνολικό κόστος της ζημιάς του Δημοσίου να έχει εκτιμηθεί στα 43 δισ. ευρώ ενώ πολύ ακριβή για τον φορολογούμενο αποδείχτηκε η δημόσια καθαρή συνεισφορά των 423 εκατομμυρίων μέσω ΤΧΣ και ΕΦΚΑ στη δημιουργία του περιβόητου 5^{ου} τραπεζικού πυλώνα με τη συγχώνευση Attica και Παγκρήτίας.

Η Κυβέρνηση ειδικά για το ζήτημα των τραπεζικών προμήθειών επέδειξε μνημειώδη υποκρισία αλλά και αβεληνία.

Στις 25 Ιουνίου που έστειλε ο κ. Υπουργός την προαναφερθείσα απάντηση του προς τη Βουλή των Ελλήνων, στην οποία βρίσκει όλα τα ζητήματα στο τραπεζικό κλάδο ως «καλώς κατωμένα», μίλησε στην ετήσια γενική συνέλευση της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών όπου επισήμανε ότι η «μη διευθέτηση του ζητήματος των προμηθειών δεν προσφέρει τίποτε ούτε στις τράπεζες, ούτε στην κυβέρνηση, ούτε στην κοινωνία» και «κάλεσε τις ελληνικές τράπεζες να υιοθετήσουν πιο δίκαια συστήματα με βάση τις πρακτικές άλλων ευρωπαϊκών τραπεζών ή επιχειρήσεων με μεγάλα δίκτυα πελατών στην Ελλάδα, για να μην χρειαστεί κυβερνητική νομοθετική παρέμβαση». Δηλαδή ο κ. Υπουργός άλλο απαντούσε στη Βουλή και άλλα είπε στη Γενική Συνέλευση όπου αναφέρθηκε στο «ζήτημα των προμηθειών» και προειδοποίησε τις τράπεζες ότι αν δεν υιοθετήσουν πιο δίκαια συστήματα» ότι «θα χρειαστεί κυβερνητική νομοθετική παρέμβαση».

Τον Σεπτέμβριο οι συστημικές τράπεζες ανακοίνωσαν κάποιες μειώσεις σε ορισμένου τύπου χρεώσεις και προμήθειες που επιβάλλουν. Ωστόσο η αξιολόγηση των μειώσεων αυτών είναι εξαιρετικά δύσκολο να πραγματοποιηθεί δεδομένου ότι, μεταξύ άλλων, δεν έχει ακόμα εφαρμοστεί η πρόβλεψη του άρθρου 7 παρ.1 παραγράφου της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ (που έχει ενσωματωθεί εδώ και 7 χρόνια με τον ν.4465/2017) η οποία προβλέπει ότι «τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη δωρεάν πρόσβαση των καταναλωτών σε έναν τουλάχιστον δικτυακό τόπο σύγκρισης τελών που χρεώνονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών» για ένα «Κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους» ο οποίος εκδόθηκε μόλις τον Φεβρουάριο με την αριθμ. Πρωτ. 215/2/03.02.2023 Πράξη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΤτΕ.

Η ΤτΕ στην α.π.: 514/17-05-2024 απάντηση της διαβεβαίωσε ότι «εντός των επόμενων εβδομάδων πρόκειται να προχωρήσει στην έκδοση νέας Πράξης Εκτελεστικής Επιτροπής με την οποία θα καθορίσει τα στοιχεία και τις πληροφορίες που θα πρέπει να υποβάλλονται σε αυτήν για την τήρηση, ενημέρωση και δημοσίευση πίνακα σύγκρισης τελών που αναφέρονται στο άρθρο 7 του ν.4465/2017».

Ωστόσο 6 μήνες μετά δε φαίνεται να έχει εκδοθεί η πράξη αυτή, κάτι που γεννάει το ερώτημα γιατί παρατηρείται τόσο μεγάλη δυστοκία για το επίμαχο ζήτημα δεδομένου ότι και η προαναφερθείσα πράξη εκδόθηκε με καθυστέρηση τεσσάρων ολόκληρων ετών αφού έπρεπε να είχε εκδοθεί «χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός τριών μηνών αφού τεθούν σε ισχύ τα σχετικά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που υιοθετεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή» κάτι που ίσχυε ήδη από τον Οκτώβριο του 2018.

Τέλος τόσο το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών όσο και η ΤτΕ στις απαντήσεις τους που προκάλεσε με τον σχετικό κοινοβουλευτικό έλεγχο απέφυγαν οποιαδήποτε αναφορά για τα ζητήματα των bonus των τραπεζικών στελεχών τα οποία υπενθυμίζεται με νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης απολαμβάνουν κι ειδικής φορολογικής μεταχείρισης. Ωστόσο επειδή είναι δεδομένο ότι τα bonus αυτά είναι συνδεδεμένα με την κερδοφορία των τραπεζών, πρέπει να εξεταστεί αν η χορήγηση τους ή το ύψος τους αποτελεί εν τέλει πολλαπλασιαστή της αισχροκέρδειας.

Και επειδή ο Πρωθυπουργός και ο κ.Υπουργός συχνά ευαγγελίζονται τη σύγκλιση με τη ευρωπαϊκά δεδομένα και επειδή ο Ισπανικός άνεμος που φύσηξε την περασμένη Πέμπτη έχει παρασύρει μακριά τα φύλλα συκής που κρατούσαν ερωτάται ο κ.Υπουργός:

1. Γιατί ενώ η Ισπανική Κυβέρνηση, αλλά και άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, προβαίνουν σε έκτακτη φορολόγηση των τραπεζικών υπερκερδών, η Ελληνική Κυβέρνηση απορρίπτει την πρόταση για αντίστοιχη φορολόγηση των εγχώριων τραπεζών, που έχει προτείνει το ΠΑΣΟΚ – Κίνημα Αλλαγής;
2. Γιατί κρίνει εύλογο το να αμείβονται με, έστω και εγκεκριμένα από τον SSM, μερίσματα οι μέτοχοι των πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν εισφέρει μόνο κλάσμα των κεφαλαίων των τραπεζών σε σχέση με αυτό που έχουν εισφέρει οι φορολογούμενοι αλλά για τους τελευταίους να μην υπάρχει έστω μια μικρή ανταπόδοση;
3. Γιατί αν τελικά εμμένει στην προστασία των τραπεζικών υπερκερδών, δεν έλαβε έγκαιρες και αποτελεσματικές αποφάσεις για την ανάσχεση της των τραπεζικών υπερκερδών; Ειδικότερα:
 - 3.1. Πως δικαιολογεί τη διαπίστωση της ετήσιας έκθεσης του ESM, που δημοσιεύτηκε στις 20 Ιουνίου, ότι «το επιτοκιακό περιθώριο στις ελληνικές τράπεζες διευρύνθηκαν σε ορισμένα από τα υψηλότερα στη ζώνη του ευρώ» και κρίνει ότι δε χρήζει καμίας άλλης παρέμβασης στο θέμα αυτό;
 - 3.2. Πως δικαιολογεί το γεγονός ότι τα κέρδη των εγχώριων τραπεζών, είτε μετρούμενα ως απόδοση ιδίων κεφαλαίων (Return of Equity) είτε μετούμενα ως απόδοση στοιχείων ενεργητικού (Return on Assets), είναι πολύ πάνω από τον μέσο όρο των χωρών του SSM;
 - 3.3. Απορρίπτει την άποψη ότι «ευρωπαϊκές τράπεζες αντλούν το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων από προμήθειες προϊόντων διαχείρισης περιουσίας» ενώ «οι ελληνικές τράπεζες αντίθετα, δίνουν μηδέν επιτόκιο στις καταθέσεις και κερδίζουν από τις πληρωμές που κάνουν οι πελάτες τους, μέσω των δικτύων τους ... για υπηρεσίες που οι ευρωπαϊκές τράπεζες τις παρέχουν ως επί το πλείστον δωρεάν ή τις χρεώνουν ως μέρος ενός συνολικού πακέτου εξυπηρέτησης του πελάτη»;
 - 3.4. Γιατί εφόσον υπάρχει τελικά «ζήτημα προμηθειών» το οποίο χρήζει διευθέτησης από τις τράπεζες όπως παραδέχτηκε ο κ. υπουργός δεν ανέλαβε πιο γενναίες πρωτοβουλίες και περιορίστηκε στη θεσμοθέτηση του πλαφόν της αξίας της συναλλαγής στις συναλλαγές μέχρι 10 ευρώ, στη λεγόμενη «Μικρή Λιανική»;
 - 3.5. Είναι σοβαρή προσέγγιση να παρουσιάζεται το IRIS ως εναλλακτική για τις προμήθειες των τραπεζών όταν οι συναλλαγές του συστήματος αυτό καταλαμβάνουν μόνο μια φλοίδα των συνολικών ψηφιακών συναλλαγών (με κάρτα ή μέσω διαδικτύου);
4. Για να μη φαίνεται κούφια η προειδοποίηση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών που διατύπωσε στη ετήσια γενική συνέλευση της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών για «κυβερνητική νομοθετική παρέμβαση» σε περίπτωση «μη διευθέτησης του ζητήματος των προμηθειών» σε περίπτωση που δεν υιοθετηθούν «πιο δίκαια συστήματα με βάση τις πρακτικές άλλων ευρωπαϊκών τραπεζών ή επιχειρήσεων με μεγάλα δίκτυα πελατών στην Ελλάδα» θα:
 - 4.1. Ενημερώσει αν οι ανακοινώσει για τις μικρές μειώσεις κάποιων χρεώσεων και προμηθειών έχουν «διευθετήσει το θέμα των προμηθειών»;
 - 4.2. Υποδείξει ποια θεωρεί τα «πιο δίκαια συστήματα με βάση τις πρακτικές άλλων ευρωπαϊκών τραπεζών ή επιχειρήσεων με μεγάλα δίκτυα πελατών στην Ελλάδα» και σε ποια επίπεδα θα μπορούσαν να υιοθετηθούν από το εγχώριο τραπεζικό σύστημα;
 - 4.3. Εξειδικεύσει τα μέτρα που θα μπορούσε να έχει η νομοθετική πρωτοβουλία με την οποία προειδοποίησε τις τράπεζες;

- 4.4. Θα εισακούσει την πρόταση μας να τεθούν ανώτατα όρια προμήθειας στοχευμένα σε διάφορες κατηγορίες πέρα από αυτή που θεσπίστηκαν για προμήθειας εκκαθάρισης σε συναλλαγές έως 10 ευρώ στη λεγόμενη «μικρή λιανική»;
5. Για να μη θεωρούνται φύλο συκής τα μέτρα που έχει αναλάβει έως τώρα το Υπουργείο για την προστασία των δανειοληπτών
- 5.1. Μπορεί να χορηγήσει στοιχεία για το πως έχει εφαρμοστεί έως σήμερα η υποχρεωτική ενημέρωση των δανειοληπτών από τις ΕΔΑΔΠ;
- 5.2. Μπορεί να αιτιολογήσει γιατί ενώ ο εξωδικαστικός μηχανισμός διαφημίζεται ως πολύ επιτυχημένος, τελικά το ιδιωτικό χρέος φαίνεται να συνεχίζεται να αυξάνεται σύμφωνα με τα στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Χρηματοπιστωτικού Τομέα και Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους;
6. Μπορεί να χορηγήσει απολογιστικά στοιχεία για τον αριθμό των δανείων που έχουν χορηγηθεί έως σήμερα από μη τραπεζικά ιδρύματα (συμπεριλαμβανομένου και του θεσμού του Microfinance) και για το αν έχουν ανιχνεύσιμο αποτέλεσμα στην πιστωτική επέκταση, στη μείωση των επιτοκίων και βελτίωση του ανταγωνισμού;
7. Δεδομένου ότι για πολλοστή φορά το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών επικαλείται τη θέση ότι η τελική προμήθεια των συναλλαγών που πραγματοποιούνται μέσω χρεωστικών/πιστωτικών καρτών αποτελεί άθροισμα επιμέρους προμηθειών μπορεί να χορηγήσει στη Βουλή διαθέσιμα στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ή ΤτΕ για το εύρος των χρεώσεων στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης:
- 7.1. της διατραπεζικής προμήθειας το ανώτατο ύψος της οποίας καθορίζεται με τα άρθρα 3 και 4 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,
- 7.2. των προμηθειών των σχημάτων καρτών (π.χ. Visa, Mastercard),
- 7.3. των προμηθειών των τεχνικών παροχών που συμμετέχουν στην εκκαθάριση των συναλλαγών,
- 7.4. τη χρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που εκτελεί την αποδοχή της πράξης πληρωμής;
8. Γιατί παρατηρείται τόσο μεγάλη δυστοκία για το ζήτημα της δημοσίευσης της πράξης που θα «καθορίσει τα στοιχεία και τις πληροφορίες που θα πρέπει να υποβάλλονται για την τήρηση, ενημέρωση και δημοσίευση πίνακα σύγκρισης τελών σύγκρισης τελών, τα οποία χρεώνονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών»; Θα μεριμνήσετε ώστε να μην καθυστερήσει η έκδοση της 4 χρόνια όπως έγινε τελικά με την αριθμ.215/2/03.02.2023 (619 Β') απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΤτΕ;

Ο ερωτών Βουλευτής

Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος